

Forfatter: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin

Titel: BREV TIL: Ingemann, Bernhard Severin FRA: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin (1832-12-21)

Citation: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin: "BREV TIL: Ingemann, Bernhard Severin FRA: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin (1832-12-21)", i *Grundtvig og Ingemann*, Forlagt af Samfundet til den Danske Litteraturs Fremme, s. 134. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-001989206-000-shoot-L001989206000_0049.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvig og Ingemann

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Grundtvig, Nikolai Frederik Severin, *Grundtvig og Ingemann,*

Grundtvig til Ingemann.
Vinter-Solhverv 1832.

Kjære Ingemann!

Det er en underlig Tid, vi leve i; derfor sender en luthersk Præst dig en hedensk Mytologi i Jule-Gave, og det uagtet I dér ude in parlibus infidelium kunde højt behøve en Jule-Præken. Men da nu ingen Bøger kan holde Præken, fordi de har Mén paa Mælet, saa alle Bøger maa finde dem i, hvad deres Læsere vil sige, kan det for den Sags Skyld være det samme, hvilken Bog Præsten sender i sit Sted at ønske gode Venner en glædelig Fest. Havde jeg ellers haft mer end mit eget Exemplar ved Haanden af en lille Samling Salmer og Rim, der i disse Dage er . udkommen ¹⁾, da skulde jeg ladt det følge med; thi vel er jeg hverken Samlers. 135eller Udgiver deraf, men du vilde dog lige fuldt deri set samlet en Del gammelt og nyt af mine Forsøg og en Prøve paa, hvordan jeg mener, de kingoske og brorsonske Salmer burde ændres.

Vi leve for Resten her ret godt, i Haab om bedre Tider, som er alt, hvad man i korte Vinterdage med Billighed kan forlange. Du har vel sagtens spurgt, vi er i Færd med at lære Stiftsprovsten at døbe Børa, hvad vel maa kaldes et fortvivlet Arbejde og er i alt Fald en meget vanskelig Sag; men én Vej maa man dog ud, og enten maa dog sikkert baade Provster og Præster kunne lære den Kunst at døbe vore Børn kristelig, eller de maa lade os døbe dem selv; thi det sidste kan de dog i Grunden ikke forhindre, med mindre de lægge dem efter Jordmoderkunsten og faa privilegium exclusivum, og selv da kan de ikke forhindre os i at døbe dem om, naar de ikke bogstavelig, efter Faraos Raad, kvæler dem i Fødselen.

Man vil nu, hører jeg, til at fuske paa Liturgien igjen; men tror man, det nu vil være nemmere end 1785 og 1806 at faa alle Præstehoveder under én Hat, fordi vi ikke længer har Parykker, da har man sikkert gjort en gal Regning, som man gjorde vel i saa snart som muligt at fortryde; thi tager man sig ikke i Agt, kan det snart blive for silde. Jeg haaber imidlertid det bedste; thi det forekommer mig virkelig, som vor Bisp ¹⁾, „der os skal lære“, ogsaa daglig bliver mere „bekvem til at lære andre“, som det bør sig en Biskop at være, og da vinder han vel Sejer baade oyer Stiftsprovsten og Hofpræsten ²⁾, af hvem det gjør mig ondt at maatte sige, den sidste synes at være den farligste.

Nu, Guds Fred og glædelig Fest i dit Hus og alle deres, der véd at sætte Pris paa saadanne Oldsager!

Stakkels Blom ³⁾ har i disse Dage mistet sin Kone is. 136Barselseng og tager sig det naturligvis for Alvor nær, men dog, Gud ske Lov! som en Mand.

Naar du ser Olsen, da bring ham med min venligste Hilsen det Spørgsmaal, om jeg ikke i Sommer skulde have glemt et lille angelsaxisk Lexikon der ude, og bed hans gode Kone, om det skulde findes, paa hans Vegne at sende det her ind!

Søstrene sende deres bedste Hilsen, og dermed haaber jeg din Frue ej vil forsmåa en som den bedst kan falde (skjønt Ordet ikke falder smukt) fra

Din Ven
N. F. S. Grundtvig.